

La lliçó dels i les treballador(e)s de l'aeroport del Prat

www.defensadelaterra.org

info@defensadelaterra.org

Els passats 28 i 29 de juliol, es varen produir a l'aeroport del Prat una sèrie de fets que convé que analitzem des d'una perspectiva de classe.

AENA (Aeroports Espanyols i Navegació Aèria) va decidir unilateralment, i d'acord amb la seva política privatitzadora, la retirada de llicència d'operador a la filial d'Iberia que es dedica a les tasques de terra a l'aeroport del Prat. Davant d'aquesta decisió, que posava en perill tots els llocs de treball de tot el personal d'Iberia Handling, Iberia va mantenir un silenci còmplice.

Per la seva banda, tal i com han reconegut en el seu comunicat de l'1 d'agost, els sindicats CCOO, UGT i USO d'Iberia del Prat es varen dedicar a avisar que la situació estava calenta.

Davant la decisió d'AENA i la passivitat dels sindicats esmentats, les i els treballadors varen respondre de l'única forma coherent, és a dir, exercint el dret de vaga i ocupant el lloc de treball, en aquest cas les pistes i instal·lacions de l'aeroport.

No cal dir que la situació creada per la decisió d'AENA, el silenci còmplice d'Iberia, l'actitud vergonyant dels sindicats i la resposta necessària dels i les treballadores afectats/des va tenir un efecte col·lateral inevitable: la cancel·lació de vols i els trastorns consegüents per a milers de persones.

Conscients de la ideologia petitburgesa d'una part de les afectades, l'Estat, les patronals i els mitjans de comunicació al seu servei no han dubtat a aprofitar aquest descontentament i l'han dirigit contra els treballadors i no pas contra els veritables culpables, AENA i Iberia. Alhora, l'Estat ha mostrat la seva funció disciplinadora de la classe treballadora enviant les forces repressives a apallissar les i els qui defensaven el seu lloc de treball.

L'informe enviat per la Guardia Civil i l'obertura de diligències contra les i els treballador(e)s per part d'un jutjat del Prat contra la plantilla d'Iberia Handling demostra la rancúnia dels aparells de l'Estat contra la classe treballadora, especialment quan demostra que l'única forma d'aconseguir que es respectin els drets aconseguits és la lluita, més enllà si aquesta lluita empra instruments legals o al·legals.

Cal remarcar també el patètic espectacle ofert per els partits del Parlament d'amunt, que han obviat el fet que el problema de fons és la defensa dels llocs de treball i el dret a la vaga sense cap impediment i han portat el debat cap al terreny de les competències, quan tot just acaben de negociar i aprovar un *estatutet* que semblava la solució miraculosa de tots els mals.

Dintre aquest espectacle patètic, mereix un esment especial la inefable senyora Tura, que ha reivindicat el dret de la Conselleria que dirigeix a participar en l'apallissament dels i les treballadores. Si la Generalitat i el Parlament del nord volen exercir veritablement les seves competències poden començar a demostrar-ho impedit el tancament de tantes empreses que com

Braun ara i anteriorment d'altres (Philips, Valeo, etc.) han estan acomiadant els darrers anys milers i milers de treballadors i treballadores.

Les treballadores i els treballadors d'Iberia Handling a l'aeroport del Prat ens han donat una lliçó practica de com es defensen els interessos de la classe treballadora, raó per la qual cal que tots i totes els fem arribar el nostre agraïment i la nostra solidaritat.

Per això, les persones afectades pels dies de vaga, especialment si són treballadores, haurien de canalitzar les seves justes exigències de compensacions cap als veritables responsables: Aena i Iberia. En el mateix sentit, les associacions de consumidors haurien de ser conscients que la majoria dels i les consumidores som i formen part de la classe treballadora.

D'altra banda, cal recordar als sindicats que la seva funció no és avisar als poders públics de com de calenta o freda està la situació, ni aturar les mobilitzacions, ni convocar vagues amb cita prèvia, ni vagues amb el 90% de serveis "mínims", sinó la defensa aferrissada dels drets laborals.

Finalment, s'ha fet palès que l'*estatutet* tot just aprovat no ha passat la primera prova de foc, ja que, per si algú en dubtava, l'Estat espanyol continua determinant l'important a casa nostra.

Països Catalans, 2 d'agost del 2006